

Μια αλυσίδα για να γνωρίσεις τα πολύ πολύ μακρινά χρόνια

Κείμενο: **Μαρίζα Ντεκάστρο**
Παιδαγωγός

Εικονογράφηση: **Βάλλυ Λιάπη**

Μια σκηνή ψαρέματος, όπου ένα παιδί στέκεται πάνω σ' ένα βρογάκι και ψαρεύει με το καλάμι του, κρατώντας και καλάθκι για να βάζει τα ψάρια που θα πιάσει.

Και οι αρχαίοι έψαζαν κάποτε όμορφα γυάλινα χρησιμοποίηθκε πολύ.

Αυτά τα αγκίστρια τα έψαζαν οι προϊστορικοί άνθρωποι με το υλικό που τους ήταν πιο πρόχειρο: το κόκαλο, από τα ζώα που κυνηγούσαν για να τραφούν. Το δούλευαν με πέτρες ή άλλα κόκαλα, όμως στο σχήμα τα αγκίστρια δεν διαφέρουν καθόλου από αυτά που χρησιμοποιούμε κι εμείς σήμερα. Εξαινο που αλλάζει είναι το μικρό κατασκευής τους.

1. Πόσο μακριά από μας είναι οι αρχαίοι;

Η ζωή και η ιστορία του ανθρώπου πάνω στη Γη είναι εξαιρετικά σύντομη σε σχέση με την ιστορία του πλανήτη μας.

Γι' αυτό μη φαντάζεσαι ότι η Αρχαιολογία και η Ιστορία ασχολούνται με κάτι πολύ μακρινό. Απλά, ερευνώντας το παρελθόν, προσπαθούν να μας δώσουν μια εικόνα για το πώς ζούσαν οι άνθρωποι σε εποχές περασμένες. Μελετώντας λοιπόν τα ευρήματα, διαπιστώνουμε ομοιότητες με τη δική μας εποχή, και όλα μοιάζουν με μια αλυσίδα, όπου ο κάθε κρίκος συγκρατεί όλους τους επόμενους.

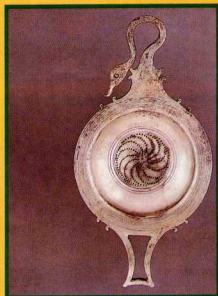
Τις χύτες τους οι αρχαίοι τις στήριζαν πάνω σε πυροστές, όπως κάνουν ακόμη στα χωριά όταν μαγειρεύουν στο τζάκι. Βέβαια η σούπα που θα έβραζαν μέσα σ' αυτή τη χοντρούλη χύτερα δεν θα είχε την ίδια ποικιλία λαχανικών που έχουν οι σούπες που τρώμε εμείς, γιατί τα λαχανικά που γνάρζαν οι αρχαίοι ήταν λιγότερα από αυτά που καλλιεργούμε σήμερα.

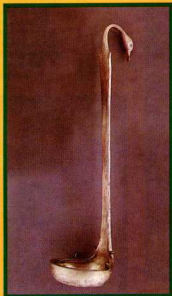
Σαν κι εμάς, τα παιδιά των αρχαίων έπαιζαν με καρτοσάκι, με ζωάκια και με όπλα.

Και τα μαθήματα των αρχαίων είχαν τις ίδιες ανάγκες με τα σημερινά και οι μαθητές τους τα κάθιζαν στο καθίσμα.

Οι αρχαίοι σούριζαν το κρασί για να μην έχει σταφυλοκοκκώση, εμείς σούριζαμε την πορτοκαλάδα μας για να μην έχει πορτοκαλοκοκκώση. Ίσως οι αρχαίοι, αν γνώριζαν τα πορτοκάλια, να έπιναν κι αυτοί πορτοκαλάδα. Όμως τα πορτοκάλια τα γνωρίσαμε πολύ αργότερα, όταν μας ήρθαν από την Πορτογαλία.

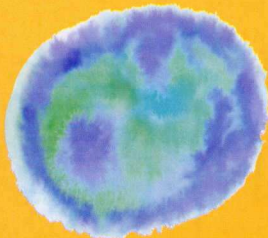

Η κοιτάλα που χρησιμοποιούσαν οι αρχαίοι για να σεβρίσουν το κρασί είναι όμοια με αυτήν που έχουμε για να σεβρίσουμε τη σούπα μας.

Όταν δημιουργήθηκε η Γη μας, περίπου 4.600.000.000 χρόνια πριν από σήμερα, η ατμόσφαιρά της ήταν τελείως ακατάλληλη για ζωή.

Η εμφάνιση της ζωής στον πλανήτη παρατηρείται γύρω στα 3.500.000.000 χρόνια πριν από σήμερα. Από την εμφάνιση λοιπόν του πρώτου μονοκύτταρου οργανισμού και πέρα αρχίζει να δημιουργείται η αλυσίδα της ζωής.

Μονοκύτταροι οργανισμοί από φύκια ήταν τα πρώτα ζωντανά της γης που δέσποζαν για περίπου 3.000.000.000 χρόνια. Στα 570.000.000 χρόνια από σήμερα ξεκινά η εξέλιξη των πρώτων πιο σύνθετων οργανισμών.

Στην αρχή της ύπαρξής της η Γη ήταν σκεπασμένη από νερά.

Από τους πρώτους σύνθετους οργανισμούς είναι οι τριλοβίτες που βρισκόμαστε απολιθωμένους μέσα σε πετρώματα.